

Filozofia umysłu - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Filozofia umysłu
Kod przedmiotu	08.1-WH-DiksP-TEI-Ć-S14_pNadGen7LNFV
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Adrianna Grabizna, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest wprowadzenie Studenta do najbardziej kluczowych zagadnień współczesnej filozofii umysłu, zarówno w ich ujęciu teoretycznym, jak i w kontekście praktycznym, tj. w relacji do nauk takich jak kognitywistyka czy psychologia.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

Praca z tego przedmiotu będzie dotyczyła następujących zagadnień: świadomość (i samoświadomość), mózg a świadomość i umysł, zagadnienie dualizmu/monizmu na przykładzie pojęcia świadomości w systemach naturalnych i sztucznych; qualia i reprezentacja w kontekście eksperymentu myślowego Chiński Pokoju ” (The Chinese Room Argument) Johna Searle) oraz „Jak to jest być nietoperzem?” Thomasa Nagela; intencjonalność w kontekście Theorii Umysłu; pojęcie intencjonalności a etologia [„strategia interpretatora” (Intentional Stance) Daniela Dennetta]; dwa eksperymenty myślowe Hilarego Putnama: Ziemi Bliźniaczej (kwestia eksternalizmu semantycznego) oraz mózgu w naczyniu (The Brain in a Vat Argument); eksperyment „filozoficzne zombi” Davida Chalmersa; neurofilozofia a świadome sprawstwo w kontekście etyki eksperymentalnej (x-phi Joshua Knobe, m.in. doświadczenia dotyczące determinizmu i indeterminizmu, intencjonalności, etc. wchodzące w dialog z klasycznymi ujęciami tych zagadnień, np. Arystotelesa); filozofia umysłu w relacji do innych działów filozofii, np. etyki, na przykładzie eksperymentu etycznego „Łodzi ratunkowej” (Lifeboat Ethics) Garett Hardina, zagadnienia „tragedii wspólnych pastwisk” (the tragedy of the commons) oraz altruizmu odwzajemnionego (reciprocal altruism).

Metody kształcenia

wykład informacyjny i konwersatoryjny, eksperymenty myślowe wykorzystane jako podstawa do klasycznej metody problemowej

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
student posiada wiedzę z zakresu filozofii umysłu oraz jej przedmiotowej i metodologicznej specyfice, a także miejscu w systemie innych nauk		- aktywność w trakcie zajęć - kolokwium - test końcowy	Ćwiczenia
student zna podstawową terminologię z zakresu filozofii umysłu		- aktywność w trakcie zajęć - kolokwium - test końcowy	Ćwiczenia
student ma uporządkowaną wiedzę ogólną, obejmującą metodologię filozofii umysłu		- aktywność w trakcie zajęć - kolokwium - test końcowy	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
student jest otwarty na nowe idee i gotów do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i argumentów		• aktywność w trakcie zajęć	• Ćwiczenia
student potrafi przygotować wypowiedź ustną w języku polskim na temat wybranego problemu z zakresu filozofii umysłu, merytorycznie ją argumentując, wykorzystując poglądy innych autorów, formułując wnioski i samodzielne opinie		• aktywność w trakcie zajęć	• Ćwiczenia
student zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy w zakresie filozofii umysłu i rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju		• aktywność w trakcie zajęć	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Na ocenę końcową składać się będą dwie oceny. Pierwsza – z pisemnego testu końcowego; druga ocena – za aktywność. Sposób rozliczenia oceny z aktywności: punktowane będą trafne sformułowanie dyskutowanej tezy, znajomość tekstu źródłowego, wykazanie znajomości zagadnienia spoza tekstu, umiejętność budowania argumentów i formułowania wniosków.

Literatura podstawowa

1.
 1. Nagel, Thomas. *Jak to jest być nietoperzem?* Polski przekład: „What is it like to be a bat?” 1974. The Philosophical Review LXXXIII, 4:435-50.
 2. Putnam, Hilary. 1982. *Mózgi w naczyniu*. Polski przekład: *Reason, Truth, and History*. Cambridge University Press. Chapter 1, “Brains in a vat”, pp. 1-21.
 3. Searle, John. 1980. *Umysły, mózgi i programy*. Polski przekład: *Minds, Brains, and Programs*. The Behavioral and Brain Sciences, vol. 3. Copyright 1980 Cambridge University Press.
 4. Dennett, Daniel & Haugeland, John. 1987. *Intentionality*. In The Oxford Companion to the Mind, Ed: Gregory, R. L. Oxford University Press.
 5. Dennett, Daniel. 1983. *Intentional systems in cognitive ethology*: The "Panglossian paradigm" defended. The Behavioral and Brain Sciences 6:343-390.
 6. Brooks, Rodney. 1991. *Intelligence Without Representation*. *Artificial Intelligence* 47:139-159.
 7. Kirk, Robert. 2012. Zombies. The Stanford Encyclopedia of Philosophy (<http://plato.stanford.edu/archives/spr2012/entries/zombies/>).
 8. Libet, Benjamin. 1999. *Do We Have Free Will?* Journal of Consciousness Studies, 6, No. 8–9:47-57.

Literatura uzupełniająca

1. *A Companion to the philosophy of mind*. 1996. Ed. Samuel Guttenplan. Blackwell Publishers.

Uwagi

Jest to przedmiot obowiązkowy w ramach specjalizacji **broker informacji**.

Zmodyfikowane przez dr hab. Tomasz Ratajczak, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 19-09-2016 20:11)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ